

[Ole Olsen]

Jeg mener ikke, der ligger noget reelt tilløb til for alvor at forsøge at ændre løvbukettens karakter fra en lønpolitik til noget, som regeringspartierne med nogen anstændighed i behold kunne kalde en indkomspolitik.

Jeg synes, det umiddelbart springer i øjnene, når man kigger på disse to lovforslag, hvad der ikke er lavet begrænsninger for. Der er ikke lavet begrænsninger for udbytter. Det er da mærkeligt. Synes man ikke fra regeringens side, at det er en kæmpemæssig provokation over for alle mulige lønmodtagere, at de eneste, der uden videre helt legalt kan sætte deres indkomster i vejret, ja, det er altså aktionærerne? Man kan godt både forbyde tantiemer og sådan noget og vederlag at stige. Hvorfor i alverden vil man så ikke gøre indgreb over for udbytterne?

Jeg synes, det er så meget mere mærkeligt, som man jo netop siger, at man nok vil forsøge at holde avancerne nede, for at priserne ikke skal stige, men samtidig synes man åbenbart, at avancerne skal stige, for at der kan blive en forøget kapitaldannelse i virksomhederne. Netop når man lader udbytterne gå fri, er det klart, at det modvirker kapitaldannelsen i virksomhederne. Det modvirker altså direkte det formål, som regeringen påstår den har.

Der er i lovforslag nr. L 200 en bestemmelse, der ganske vist har været anvendt i nogle tidligere love, men som ikke er mere rimelig af den grund. Det drejer sig om forbuddet mod, at lønstigninger ud over det overenskomstmæssige kan indregnes i priserne. Jeg ville egentlig gerne have, at handelsministeren fortalte meget omhyggeligt, hvordan man inden for det bevægelige lønsystem skal bestemme, hvilke stigninger der er overenskomstmæssige, og hvilke der er lønglidning. Meningen med bestemmelsen har nok først og fremmest været at give arbejdsgiveren et middel til at bekæmpe lønforhøjelser. Jeg vil nok mene, det må være ganske tvivlsomt, hvorledes virkningen i praksis vil være.

Hvis man begynder at undersøge lovforslag nr. L 200 i forhold til den gældende pris- og avancelov og går det igennem punkt for punkt, ja, så vil man opdage, at der faktisk ikke er noget, der står i lovforslag nr. L 200, som man ikke lige så godt kunne have opnået ved at bruge pris- og avanceloven – undtagen én eneste ting; det er forbuddet mod at indregne lønglidning i priserne. Det

er det, der står frem, og det er åbenbart det, man skal anvende her. Så turde det være tydeligt bevist, at det er ikke meningen at forsøge at føre indkomspolitik. Man forsøger at føre lønpolitik.

Det, jeg har sagt hidtil, drejer sig selvfølgelig først og fremmest om lønmodtagerne. Jeg synes også, der er en anden gruppe mennesker, som bliver meget hårdt ramt. Det drejer sig om mindre erhvervsdrivende. De vil blive stillet, mange af dem, i en meget vanskelig situation, såfremt de må give efter over for lønkrav f. eks. De kan let blive bogstavelig talt ruineret af den lov, der foreslås her.

Det er næsten endnu mere galt et enkelt sted, det er de såkaldte papa-mama-forretninger, hvor kun mesteren og eventuelt hans hustru arbejder. Det vil jo sige, at de må ikke få noget, der svarer til den meget beskedne lønforhøjelse, som man i øvrigt kan få på arbejdsmarkedet. Det forekommer mig meget ejendommeligt, at venstre, som kalder sig Danmarks liberale parti, har kunnet gå med til dette. Jeg troede, venstre var vidende om, at især Håndværksrådet i årevis har kæmpet for, at en normal løn for indehaveren og ægtefællen kunne indregnes i priserne. Håndværksrådet er også kommet et stykke hen ad vejen, men her bliver altså slået en bom ned, og det sker med en regering, hvori venstre, Danmarks liberale parti, er repræsenteret.

For en gangs skyld har regeringen ikke affejet spørgsmålet om kontrol, når der kom en ny prisstoplov eller avancelov. Regeringen har erkendt, at man ikke blot kan foretage en såkaldt omprioritering i monopoltilsynets arbejde, og det er i lovforslagets bemærkninger oplyst, at der skal ske en forøgelse af personalet.

Jeg mener imidlertid ikke, man får det bedst mulige og det mest effektive arbejde frem med en lov af denne type. Vi har som sagt i forvejen en pris- og avancelov, og vi har en monopolløv. Jeg tror, det ville være bedre, om man anvendte de forøgede ressourcer til at udføre arbejdet i forbindelse med disse love mere omhyggeligt. Jeg tror, det ville give betydelig større effekt på den samlede prisstigning.

Pris- og avanceloven har det fortrin, at den retter opmærksomheden mod de områder, hvor konkurrencen ikke er stærk nok til at styre prisudviklingen. Det, lovforslaget